

kar ni povedano v naslovnem listu, da je nalik podobnim nemškim knjigam na prvi strani platnic kolorirana podoba; takisto so štiri druge kolorirane uvezane v knjigo.

Radi ustrežemo želji marljive knjigarnice ter toplo priporočamo te najnovejši nje založenki in to s prepričanjem. Prvič je njiju jezik vohče pravilen in uglajen, tako da ju bode tudi v tem obziru mladina s pridom čitala. Prigovarjati bi pač imeli semtertja kaj, zlasti glede besedosledja in nepotrebnih naglaskov (nató, srcé, le-tá, takó stojita itd.); toda to bi bile malenkosti, ki nikakor ne bi manjšale celotne vrednosti. — Drugič pa je tudi vnansa oblika poleg vse preproščine dovolj čedna. Prav zategadelj skoro zavidamo današnjo slovensko mladino, ki mnogo lažje nasiča svojo knjigoželjnost, nego smo jo mi, ter si za svoje male krajcarje lahko nabavlja prilično lične in v pravilni slovenščini spisane knjižice, dočim smo mi prav od iste Giontinijeve knjigarne morali kupovati tiste *Repošteve*, *Lažnjive Kljukce*, *Hirlande* in *Genovefe* na cunjastem popirju in v barbarski slovenščini. — Tudi ta izprememba se nam zdi jako značilna za naš vsestranski napredek.

O vzgojni vrednosti *Robinzonovi* in *Šmidovih* povestij (o le-teh je že Stritar pisal v svojem »Zvonu«) drugo pot kaj več! Vender tudi na to stran z lahko vestjo priporočamo omenjeni knjižici.

Odlomki iz narodnega gospodarstva. Spisal *Anton Kupljen*. V Ljubljani, 1895. — Samozaložba. — Tisek R. Miličeve tiskarne. — Cena 30 kr. Čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metodija. — Str. 63, vel. 8°. — Vsebina: Posveta. Zložil B. Fl. — Uvod. — I. Temeljni pojmi. — II. O gospodarstvu in njegovih vrstah. — III. Gizza in varčnost. — IV. O važnosti, delbi in združitvi dela z ozirom na narodno (občno) gospodarstvo. — V. O narodno-gospodarskem pomenu osebne odvisnosti in prostosti. — VI. O potrošku imetja. — VII. Bogastvo in uboštvo. — VIII. Odurnost lenobe. — IX. Ovržba komunizma. — Sklep.

»Odlomki« so poleg »Umnega čebelarstva« in »Navoda o snovanju in poslovanju posojilnic« že tretja knjiga z realistično vsebino, ki nam je došla v kratkem času. Obetajoč priobčiti v »Zvonu« stvarno oceno vseh teh publikacij, ko nam dojde iz strokovnjaških rok, si ne moremo kaj, da ne bi že tukaj namignili, kako važni in simptomatični se nam zde taki proizvodi praktičnih strok. Mi sodimo namreč, opirajoč se na zgodovinska fakta, da ne propade narod, kateri čuti v sebi silo in potrebo, si ustvarjati slovstvene pripomočke tudi v obrambo gmotnih interesov katerekoli vrste, si ustvarjati praktično literaturo. Saj to je tudi celo naravno! Praktično strokovno slovstvo je pristno izrazilo in zanesljivo merilo ekonomske jakosti takega naroda; od le-te pa je kolikor toliko zavisna njega politična veljava.

Nekaj Prešernove ostaline. V petem zvezku *Kranjske Čbelice* (iz knjižnice prijatelja M. Ljubca v Gradcu) sem našel morda po roki Ivana Macuna, iz čigar knjižnice je ta zvezek, zapisanega pri Prešernovi »Zdravljici« nekaj, kar spada tudi med pesnikovo zapuščino. Bržkone je imel Macun rokopis te pesmi in je iz njega napisal v *Kranjsko Čbelico* vsa ona mesta, katera so mu, popravljena, gotovo manj ugajala, kakor v prvi obliki. — Nad tiskanim naslovom je pisano: Ova je pisana još v Bohoričici; in pod njim:

»Ob novini 1844«

(v. rukopis)

Druga pisava, deloma med vrsticami ali pod njimi, deloma na robu je (s svinčnikom) jako površna. Prešernova pesem slove torej v starejši obliki tako-le;¹⁾

¹⁾ Prim. Jurčiča in Stritarja izdajo str. 222. i sl.; pisane vrstice, od znanih različne, so z razprtimi črkami tiskane,

Ob novini 1844.

Spet terte so rodile,
 Prijatli, vince nam sladko,
 Ki nam oživlja žile
 Serce razjasni in okó,
 Ki vtopí
 Vse skerbí,
 Veselo upanje budí!

Komu prvo zdravico
 Napili bomo krog in krog?
 Slovincov porodnico
 Deželo našo živi Bog
 Brate vse,
 Kar nas je
 Sinov slovenske matere!

V sovražnike 'z oblakov
 Rodu naj naš'ga treši grom!
 Prost, ko je bil očakov,
 Naprej naj bo Slovincov dom;
 Naj zdrobé
 Njih roké
 Verige vse, ki jim težé.

Edinost, sreča, sprava
 K nam naj nazaj se vernejo,
 Otroci, kar ima Slava,
 Vsi naj si v roke sežejo,
 De oblast
 Spet in čast
 Ko ble ste, boste naša last.

Bog živi vas Slovenke,
 Prelepe, žlahtne rožice;
 Ni take je mladenke
 Ko naše je kerví deklè;
 Ko do zdej
 Za naprej
 Slovite drage vekomej.

Ljubezni sladke spone
 Naj vežejo vaš na naš rod
 V njim sklepajte zakone
 De nikdar več naprej od tod
 Hčer sinov
 Zarod nov
 Ne bo pajdaš sovražnikov.

Mladenči, zdaj se pije
 Zdravljica vaša, vi naš up;
 Ljubezni domačije
 Noben naj vam ne vsmerti strup;
 Ker po nas
 Bode vas
 Jo serčno branit' klical čas

Živé naj vsi naródi
 Ki dan dočakat' hrepené
 Ki, koder solnce hódi
 Ne bo pod njim súžne glavé
 Kupca ta
 Njim velja
 Naj bog jim dobro srečo da.

Visoko zdaj, prijatli,
 Kozarce zase vzdignimo
 Ki smo se [vsi] pobratli
 Saj eno misel mislimo;
 Bog naj te
 Bog naj me
 Naj nas živi tovarše vse!

Dr. Prešeren.

V 3. verzú zadnje kitice je tiskano: »Ki smo zató se zbrat'li,« in na koncu vrstice pisano le »pobratli«; besedico »vsi« sem torej jaz vrinil.

R. Krmajnar.

Pesnik Josip Pagliaruzzi-Krilan. — »Goriška tiskarna« A. Gabrščka nam je poslala to-le tiskano okrožnico: »Deset let je že preteklo, kar je legel v prijaznem Kobaridu na Goriškem k večnemu počitku nadepolni mlad pesnik — Krilan, ki je bil postal ljubljeneč slovenskega čitajočega občinstva. Njegove ljubke liriške pesmice, pa tudi romance in balade so kazale velik talent, ki je veliko obetal svojemu narodu. Ali: »Slovenec nima sreče, kar dá mu, hitro spet mu vzame čas!« — zgodilo se je tudi tu.